

Miller W. P. B.
Zdobunów. Solijówka
Skrytka poczt. 38.

10.
dne 20. ledna 1936.

Oplata pocztowa 35 gr.
uiszcz. ryczałtem.

Rukopisy se nevracejí.

Mas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Inž. Alois Knotek:

Občanské ctnosti.

Zamysleme se nad řadou otázek každodenních u nás. V přední řadě o tak zvané práci národní, společenské. Jaké krásné věci se tu do dálky otvírají. Po cestách těch mohou kráčet jenom lidé čestní, s čistým svědomím kteří dovedou milovati také svého bližního.

Časy jsou opravdu „těžké“. Každý měsíc, ba každý den doléhají na nás nové starosti a nová břemena nás tíží. Každý den trpělivě čekáme v naději na lepší ráno. Vidíme ustarané hlavy našich hospodářů a slyšíme jejich tiché vzdechy:

„Jak z toho všeho vyváznouti?“
Kolik je nás, co ztrácíme čas bédováním nad ztraceným časem...

V roku 1929 navštívil Pan President republiky polské Volyně. Bylo to 16. června v Lucva, když promluvil k lidu krásná, oduševnělá slova o občanských ctnostech. Jsou to:

- 1.) Trpělivost.
- 2.) Moudrost.
- 3.) Láska.
- 4.) Spravedlnost.
- 5.) Věra.
- 6.) Naděje.
- 7.) Střídmost.
- 8.) Statečnost.

Věnujme několik úvah každé z uvedených ctností. Vidím v duchu předplatitele „Hlasu Volyně“, kteří po přečtení mých skromných řádek budou mít na mysli různá připomenutí, věcné dodatky a budou moci poukázat na příklady občanských ctností mezi Volynskými Čechy.

A o to mi právě jde.
Chtěl bych tak snést do archivu dějin všechny dobré ctnosti našich na Volyni. Maličkost, ale jistě padne na váhu mé dobré vůle.

I.

TRPĚLIVOST?

Býti trpělivým znamená mít sílu do života, neumdlévat na započaté cestě, třeba byla trním poseta. Nynější věk jasně ukazuje, že život člověka není hračkou, ale vážným úkolem, který se může jedním nepravým krokem zhroutit. Každý člověk v národě jest důležitou složkou celku. Jenom trpělivost a práce ho na povrch povy-

šuje. V malomyslnosti upadá bez ovoce.

Všichni lidé trpělivě pracující domohli se úspěchů, jeden na poli politiky, druhý v oboru vynálezů, jiný se stal milionářem, nebo slavným básníkem. Takových příběhů čítáme v denních listech celé stoupce.

Nemalou zásluhu v trpělivosti mají rodiče, kteří chtějí zajistiti ve výchově a vzdělání svým dětem budoucnost a vytvořiti jejich charakter. To bývá často trpělivost „svatá“ a za výsledek nikdo neručí.

Každý člověk má příležitost, aby ze svého života co nejvíce dobrého využil.

Vzpomínejme! Kolik nás je, co jsme tento den nadarmo utratili, nikomu ničeho nedali, ba ničeho dobrého nevykonali, sami všecko „snědli“ a často dočkali se ve stáří hrozného zklamání, zoufalství a proklínání jiných.

A na druhé straně při pěstování trpělivosti, jaké krásné příklady a světlé postavy: Syn kočího stal se presidentem republiky, syn pastucha milionářem, syn ševce Brynychy biskupem v Hradci Králové a jiný, který trpělivost zahrabal — promarnil čas, na zmar vydal svoje schopnosti, v hospodě přelil hrdlem peníze svých rodičů nebo je prohrál v kartách, opustil svou rodinu, aby kdesi zahynul jako ztracený člověk jako semeno na skálu vržené.

Při trpělivosti nemožno čekati úspěchu za jednu noc. Výsledek přichází často dosti pozdě. Také se stane, že zásluha za obět trpělivosti ani nepřijde. Sociální život člověka tak vyžaduje. Na za každou ctnost sklízíme hned blahobyt a slávu.

Co uplyne vody v řece než se stane stromek stromem. Co bylo bezpříklad-

J. V. Rejzek Moskovštinský:

Na periferii asijsko-evropského kontinentu.

Je zvlášť charakteristické, že takřka většina států, nacházejících se na periferii ohromné asijsko-evropské pevniny, jeví sklon k podmaňování si cizích národů a tím k rozšiřování svých oficiálních hranic. Vidím s jakou úžasnou neomaleností a neudržitelností zatínají své expansivní drápy všude tam, kde je alespoň jiskra naděje na úspěch. — Proč, táží se, podobnou výbojností a sice praktickou,

dně trpělivosti ve skupině našich českých legionářů. Vzpomeňme si na ně, na ty naše junáky: Zemánka, Pecháčka, Obergriesa, Malého, Flengera, Hanče, Sýkoru, Jarolmka, Vilímka, Vlka a t. d. Bez rozdílu politického přesvědčení trpělivě všecko snášeli a na frontách krváceli za svobodu národa.

V nich žila všechna pokolení od Billé Hory. Dřímala v nich nezlomná trpělivost třech století po touze samostatnosti.

A dnes?

Jeden druhého se bojí! Vzdaluje! Odříká! Doba se změnila, neboť trpělivost umírá. Dovedeme planě mluvit, vše kritizovati, odsuzovati, ale nedovedeme žít.

Schází nám všude trpělivost?

To doba přechodná, neboť — trpělivost lidská vykonala svoje poslání. Celý svět odklízí nyní ruiny po světové válce, všude jest ještě nějaký chaos, ale nové pokolení, budou staviteli a architektky, kteří vystaví nový chrám dobra, spravedlnosti a národního spojení.

„Buďme trpěliví, všecko bude dobře!“

Na konec chci se zmíniti o trpělivosti našich krajanů na Volyni. Staré generace vymírají, obraz se mění od r. 1863 brzy nebude pamětníků z těch dob kolonizačních. Celá řada našich rodáků jen díky své trpělivosti, práci a příčinlivosti se domohla slušného postavení. Bylo by záhadno zachovati jména a životopis těchto lidí pro vzor pokolením příštím. Byly by to obrazy ze života, které mohou sloužiti kdysi jako neocenitelná pomůcka tomu, kdo bude psáti kroniku ze života volynských Čechů.

neoplývají národy centrálních států tohoto kontinentu? — Vysvětlení je, tuším, asi toto: mnozí tito národové snad i z hloubi duše horují o podobných experimentech, nemají však k tomu vhodné cesty a tudíž také možnosti. mnozí — dovolím si upozornit — příliš si své samostatnosti váží a cení, než aby právě svého souseda o ní olupovali.

Nejsou však rozdíly toliko mezi lid-

mi, leč i terit riální položení dává mnohdy věci ráz, který jinde bychom marně očekávali. — Kdyby někdo založil požár ve střední Evropě, jako Italové v Habeši jistě by to bylo pro celou Evropu a snad i pro celý svět katastrofálnější — v každém případě se dá kmen izolovat od hořících ratalostí, kdežto v opáčné situaci by zůstal bez účinku každý lék i těch nejkultivovanějších diplomatů.

Tragika italsko habešského zápasu spočívá v otázce, kdo za co vlastně bojuje. Na jedné straně obránci africky feudálního státu, jejichž přirozenou bojovnost jsme ochotni pokládat za nezištné rekovství — na druhé straně lid infikovaný smyšlenkou o svatém právu silnějšího národa na moc a bohatství. Jménem dvou rozdílných názorů na vlastnictví země, po níž se pohybují, dopouštějí se tisíce mužů hromadných vražd, neboť přes to, že žijeme v pozoruhodné době, kdy je možno zabráňovat válkám též diskusí, zůstávají kulometry, pušky a jiné zajímavé zabijecí stroje nejjištějším argumentem slabých i silných, napadených i napadajících. Naše rozhořčení na tom nic nezmění.

Fašismus, reprezentovaný Mussolinim potřeboval vždy velkých činů jak vnitropolitických, tak mezinárodně mocenských. Proto Itálie, isouc zklamána výsledkem světové války, pokud se týkal jejich územních nároků a odměn za válečné úsilí, zařadila se do brevolně do řady států poražených a nespokojených. Stala se ve veliké skupině států evropských členem revolujícího, který po celé desetiletí snažil kolektivní dílo míru a mezinárodní spravedlnosti. — Prvním vnařidlem,

na něž se vrhla Itálie, byly evropské státy v Podunají, kde fašistická Itálie chtěla svou politikou řídit mezinárodní a hospodářské vztahy jednotlivých zemí a vykonávat tak politickou nadvládu. Plány ty byly však Italům zkrášleny utvořením Malé dohody a i všechny další pokusy se končily pro Itálii neúspěchem, až na nějaké to odškodné. S tím se všim nebyl však Mussolini sebenejméně uspokojen a když jej zkušenost poučila, že každá evropská akce znamená pro Itálii velké riziko, ježto se zde vždy setkávala s nějakým kolektivním odporem, připravil si tudíž výpad jiný, tentokrát v Africe, domnívaje se, že tam se bude moci vnější síla fašismu bezpečně a nerušeně rozvinout.

Finanční a zejména hospodářská situace v Itálii není právě růžová. Italský fašismus již doma vykonal vše, co mohl. Je u konce svých plánů a nyní je v Itálii hůř, než bylo před fašistickým převratem. Proto Mussolini, jakožto diktátor, jemuž je třeba vavřínů, dychtivě vpadl do Habeše, maje za to, že krátká, slavná a vítězná válka s polodivokým kmenem bude jakousi pružinou pro fašistický režim. — A tu vidíme, že i tentokrát se Mussolini šeredně zklamal, jednak že napadený habešský národ se vši houževnatostí brání svou svobodu, jednak že i zde zasahují evropské státy. — První to byla Anglie, která se před Mussolinim vztýčila jako oceľový přízrak. A tu důzno znovu zděraznit, že Velká Británie se nestaví do čela Společnosti národů z důvodu mravní podpory, nýbrž proto, že sama usiluje o Habeš. Vystoupení Anglie musíme tedy také posuzovat jen z

hlediska jejich osadních zájmů, které nejsou méně sobecké než zájmy Itálie. Mezi tím však co veškerý západ má zraky obráceny k Africe, Dálný východ využívá příležitosti, aby dosáhl splnění svých snů, vyvěrajících z zfanatisované víry ve své nebeské poslání — vládců světa.

Japonsko nebylo v posledních 50 letech napadeno žádnou mocností, naopak všechny vojenské konflikty, jichž se aktivně zúčastnilo, vyvolalo samo. Přesto však, ač není nikým bezprostředně ohroženo, horečně pracuje ve zbrojení, což zneklidňuje celý svět. Uvážíme-li, že státní příjem Japonska je průměrně šestnáctapůlkrate menší při mu Ameriky a přes to v posledních 15 letech jeho vydání na zbrojení byla, u přirovnání s jeho příjmy a zbrojními vydáními Ameriky, pětapůlkrate větší amerických, nezbavíme se domněnky, že Japonsko svými požadavky nesleduje jen cíle obranné, nýbrž že se chystá k výbojné válce.

Z toho vidíme jaké výhody a možnosti mají koloniální mocnosti vedle států, které jsou uzavřené tak, že někde mají jen nepatrný přístup do zámoří a nebo jej vůbec postrádají. — Tak státy Střední Evropy nacházejí se na křižovatce, kde se stýkají různé kultury, civilizace, rasy a jejich třením a názory trpí, ježto mnohdy i proti své vůli jsou nuceny vměšovat se do cizích zájmů. Jest proto velmi snadné býti vzdělaným a moudrým na periferii asijsko evropského kontinentu, je to také prospěšnější a snazší, ale rozhodně jest záslužnější býti tak moudrým a vzdělaným ve vnitrozemí onoho kontinentu, neboť tam zaručuje pokoj pouze vzájemná pomoc, spolu-

Besídka.

Wincenty Kosiakiewicz:

V letní den.

Chystá se Žilinský do továrny, je už čas. Běře kávový hrneček se snídaním a dívá se oknem. Je jasno a dusno. Dělník hučí:

„To zase bude vedro. Ehl Zatraceně...“

Jest v továrně topičem a celý den u ohně. Když má okamžik volný, vyběhne na dvůr trochu se ochladit. A v takovém pekelném dni, jako byl včera, na dvoře stejně vedro jako v topárně.

Žilinský jest už ve dveřích, kdy jeho zrak padá na cosi ležícího v koutě. Kupa hadrů, řekl bys na prvý pohled. Ale z těch hadrů slyšeti dech spícího. Žilinský zlostně obrací se k ženě:

„To štěně je tu pořád?“

Žilinská s výčitkou odpovídá:

„Však ti místa neujídá.“

„Já se dřít na něho nebudu!“

„Přichází jenom přespat.“

„Dáváš mu žrát!“

„Nedávám, ne! Kde pak, sami nemáme...“

Žilinský křičí na spícího chlapce:

„Ty! Vstávej! Ztrať se!“

Chlapec se pohnul a otevřel oči...

Žilinský křičí znova:

„No tak! bude to? Hybaj ven!...“

Ale není už času čekat, až se to stane. V továrně hučí píšťala. A běží tedy.

Žilinská na chlapce stejně ostře:

„Vyspal jsi se a běž...“

Ona má trochu soucitu se sirotkem, který je nějakým jejím příbuzným. Ale těžko mlti soucit, když jim samým trudno. Kousek chleba mu však přece každé ráno podrtčí...

Chlapec, jak se včera přeložil, neodstrojuje se, tak dnes vsává; restrojí se. Nemyje se, nečeše, jen políbí ženské ruku a vyjde. Na dvoře pokryje hlavu kloboukem, který je mu malý a rozbitý se všech stran; ostatně není na něm jediného kouska oděvu, který by byl šit pro něho; všecko darované, vyprošené a tak...; spodky úzké a kátké, kajda velká a bez knoflíků.

Na ulici snědl skyvku chleba, co dostal od Žilinské, a začal přemýšlet, co celý den. Jedno v tom jen bylo jisté — že se půjde vykoupat do Visly. Ostatek — náhoda.

Nějak dobře dnešek začíná, neboť hned ráno potkává známého. Zůstávali

spolu kdysi na jednom dvoře.

„Josko!“ volá na něho.

Známý hoch se zastavuje.

„Ani jsem tě, Tondo nepoznal. Hele! A kde máš knoflíky od kazajky? Prohrál jsi?“

„Prohrál...“

„A v krámě už nejsi?“

„Ne...“

„Vyhnali tě?“

„Vyhnali...“

„Šápl jsi něco?“

„A nee...“

„A co děláš? Lajdáš?...“

„Lajdám. Až mi bude čtrnáct let, kovář ze Solců vezme mne do učení... Slíbil...“

„A kde jsi?“

„Nikde. Nemáš kousek chleba?“

„Nemám!“

„Tak mi půjč aspoň pár knoflíků. Já ti je vrátím.“

Joska váhá. Nezbyvá mu. Ale něco dobrého se v něm ozvalo a půjčil.

Tonda se usmívá šťastím.

„Vrátím ti, to víš, že vrátím —“

lže, schovává čtyři knoflíky.

A letí hned velmi hrdě nad Vislu. Den mu začal tak dobře. Hráču zde ještě není. Usedá a přemýšlí:

„Vyhraju dvacet knoflíků a — možná, že třicet. Prodám a hned si kou-

žítí jednotlivých států. Jinak je tu takřka nemožno obstát. — Můžeme ale právě nyní mluvit o nějakém nezkaleném, přátelském spolužití, spolupřátelství? — Ne; zdá se, jako by se ve vnitrozemí šířila nákaza od výbojných národů, žijících na bouřlivé periferii. — Kéž se včas předejde skáze...

Poděkování.

Jménem české obce Dembrovky děkuje touto cestou odbor ČMS Ústřední ČMS a všem příznivcům, kteří se o dosazení české učitelské síly do naší školy zasloužili.

Dlužno podotknouti, že děti dembrovské našly v osobě sl. L. Pichrtové nejen učitelku, ale i druhou matku, která bdí nad prvními jejich kroky v životě, řídíce směr jeho v duchu národním. Občané naší obce se těší nadějí, že z jejich miláčků vyroste douhá československé s charakterem, kteří budou užití svému národu, i poctivými a bytelnými občany státu.

Za Odbor ČMS v Dembrovce

Výbor.

Dary a věnování.

Při oslavách Sylvestrovských v Českém klubu u p. Ludvíka ve Zdobuňově dne 31. prosince 1935 přítomní vybrali mezi sebou ve prospěch české školy zl. 10.40.

S potěšením můžeme konstatovati, že i při nejveselejší zábavě naši krajané nezapomínají na věci národní.

Všem dárcům přejeme do nového 1936 roku mnoho zdraví a zdaru a děkujeme za podporu českých škol.

Vladimír Lešner,

A. Khol,
místopředseda.

pím slanečka za čtyři ...“

Posledně jedl tak dobře v pondělí minulého týdne. To měla huba radost! To se mu podařilo, že přes půl dne pomáhal nosit věci za pánem a dostal na večer dvanáct grošů. To byla libra chleba a co ještě k tomu. Jakby přišel znovu na svět. Ale což, když na několik dní najednou najíst se nelze.—

„A možná, že vyhraju i sto knoflíků... Co tehdy?“ Tonda, který se toulá již od časného jara, přivykl tak jedné jediné myšlence o tom, co a kde snísti, že vždycky když začne myslit, jiného motivu a tužby ve své obrazivosti nedovede vznítiti. Těší se tedy nyní jaksi vůbec: „Však se něco najde...“

Čeká dlouho, než se objevují hráči.

„Hraješ?“

„Hraju...“

„Tak pojď...“

Za tři minuty jest Tonda znovu bez knoflíků.

Nazoufá. Přivykl změně osudu. I bez slanečka možno být živ. Ostatně není ještě večer.

Sedí v ústraní, ve stínu. Za chvíli přisedá k němu jeden z hráčů.

Kronika.

Nový ministr komunikací.

Pan prezident jmenoval pluk. dipl. Julíuse Ulrycha ministrem komunikací na místo ustoupivšího inž. Michala Butkiewicze.

Exposé ministra J. Becka v zahraničním výboru.

14. t. m. konala se schůze zahraničně politického výboru sejmu, na kterém min. J. Beck pronesl exposé o základech naší zahraniční politiky.

Projev ministrův byl přenášen do všech stanic polského rozhlasu.

Doživotní žalář vrahům ministra Pierackého.

Okresní soud varšavský vynesl rozsudek v procesu proti vrahům ministra vnitřního Pierackého. Obžalovaní Bandera, Lebed a Karpyneć byli odsouzeni k trestu smrti oběšením, avšak na podkladě zákona o amnestii byl jim změněn trest v doživotní žalář. Obžalovaní Pišhajny a Klymyszyn byli odsouzeni do doživotního žaláře, obžalovaní Hnatkiwska do těžkého žaláře na 15 let, Maluca, Myhal a Kaczmarški do těžkého žaláře na 12 let. Zarycka do těžkého žaláře na 8 let a Czornyj a Rak do těžkého žaláře na 7 let.

Změny v čsl. vládě.

V poslední dny se proslýchalo, že čsl. vláda bude rozšířena o slovenské l'udovci. Nyni se sděluje, že vláda nebude rozšířena, nebť zvítězilo stanovisko republikánské strany, že pro větší rekonstrukci vlády není nyní vhodná chvíle. Vyzvedá se nutnost rozřešiti řadu důležitých hospodář-

„Prohrál jsi?“ ptá se Tonda.

Hoch přisvědčí pouze hlavou. Je smutný. Je mu do pláče.

„Poslouchej,“ začíná tiše k Tondovi — „pojď se se mnou na Saskou Kupu.“

„A co tam?“

„Já tam znám jednu zahradu. V plotě je díra... Tys tenký, prolezeš jako nic...“

Tonda vyskakuje radostí. Chce hned běžet.

„Snad až později. Teď je horko...“

„Hlupáku,“ povídá Tonda, „v poledne to nejlíp, všichni sedí doma.“

Jdou na most. Tonda letí jako na křídlech. Přešli pražské valy. A zde už musil Tonda nechat kamaráda napřed. Zahrada vskutku pěkná. I díra v plotě pěkná. Tonda hned zouvá boty, svléká kajdu a vrhne se plotem jako slepý. Je právě poledne, žár, všude ticho a mrtvo. Tonda přiblížil se k prvnímu záhonu a začíná trhat, co mu do ruky přijde. Náhle zaštěkl pes. Tonda žene zpět.

Kamarád hledí přes plot a volá:

„Utec!“

*) Praga, předměstí varšavské.

ských otázek, jimiž má být zmírněna krise a nezaměstnanost. Do vlády bude jen povolán druhý ministr za stranu nár. soc. Stane se jím poslanec Tučný, jenž převezme ministerstvo pošt. Dosavadní ministr pošt. dr. Franke dostane ministerstvo školství. Nynější správce tohoto resortu dr. Krčmář odstoupí. Ministerstvo zahraničí ponechá si i nadále předseda vlády dr. Hodža. Jednání o vstup luďáků a něm. křesť. sociálu do koalice je tedy tímto rozhodnutím na delší dobu odloženo. Je tím však též skončena diskuse o výměně ministerských křesel mezi stranami i o osobních změnách v některých resortech.

Návštěva kancléře Schuschnigga v Praze.

Rakouský spolkový kancléř dr. Schuschnigg přijel do Prahy ve čtvrtek a byl uvítán oficiálně na Wilsonově nádraží. Tentýž den večer přednášel v Klubu průmyslníků „O cestách k cíli hospodářského zbudování střední Evropy“. Přednášky se zúčastnilo několik čs. ministrů s předsedou vlády v čele, diplomaté a představitelé čsl. hospodářského i kulturního života.

Středoevropské státy se mohou lišit v metodě, ale mají stejnou ideu v přiznání k ideálům evropské kultury a humanity. V pátek vykonal rakouský kancléř návštěvu u pražského kardinála arcibiskupa dr. Kašpara a byl přijat prezidentem republiky drem Benešem. — Návštěva dra Schuschnigga v Praze vzbudila v zahraničí značnou pozornost. Byla tiskem živě komentována, vyskytly se i domněnky o novém seskupení států v Podunají.

Prchají do houštin jako šíení. Ale oba jsou hrdinové. Tonda nepustil kořisti a kamarád nezahodil Tondovy boty a kazajku. Zapadli do houštin jako štvaní zajáci. Jeden druhého napomíná, aby byl zticha. Potom vystrašené tváře se ukládají do starých rysů. Oba se posléze radostně usmívají. Povědlo se.

„Tak se rozdělíme,“ nabádá kamarád. „Já ti přece o tom pověděl a držel jsem ti šaty...“

Tonda jest ke všemu svolný, jako vždycky, když s ním kdo spravedlivě smýšlí. Dělí se. Každý dostane dvě celé řepy a jedna, pátá, také čeká na rozdělení.

„Do půl ujez,“ navrhuje Tonda, „a ostatní mi dej.“

Potom v opravdové shodě, navzájem jeden s druhým spokojeni, vracejí se do Prahy. Zde kamarád Tonda opouští; jde k tetě, která bydlí v Markách, Tonda se za ním závistivě dívá. On nemá kam jíti, protože jest opuštěný sirotek. Ale je už čas se vykoupat. Do vody nedaleko.

V tom kdosi na něho volá:

„Hanzo, to mrzne, víd?“

Tonda se dívá, kdo ho zastavuje.

Námořní konference bez výsledku.

Námořní konference, zasedající v Londýně, se ocitla v kritické situaci pro neslučitelnost japonských požadavků s anglo-americkými. Japonsko žádá paritu s loďstvem anglickým a americkým a hrozí odchodem z konference, nebude-li mu vyhověno. Odchod Japonců se považuje za neodvratný a tehdy dojde asi k změně dosavadní orientace britské politiky na Dálném východě v smyslu anglo-amerického sblížení. Námořní konference bude však i potom pokračovati ve svých jednáních za účasti čtyř velmocí.

Dohoda o vojenské spolupráci Anglie a Francie.

Anglo-francouzská dohoda o vojenské spolupráci po dobu habešského konfliktu byla po šestitýdenním studiu generalních štábů obou zemí zajištěna. Podrobnosti nejsou známy, ale tvrdí se, že podle dispozic umluveného plánu bude oběma zeměmi provedena okamžitá mobilizace leteckých, námořních a vojenských jednotek v případě nevyprovokovaného útoku. Dohoda pochopitelně velmi zajímá Německo a v Berlíně jsou nervosní, přes to, že v tisku si ukládají dosud rezevu.

Zprávy z afrického bojiště.

Počátkem týdne byla soustředěna pozornost k severní frontě, kde Habešané, tisíci Italy, postoupily až k městům Makalé a Aksumu. Pro trvalé deště stal se pohyb vojsk v těchto končinách Habeše pro Italy velice obtížný. Trvaly všem letecké útoky, při nichž také byl bombardován ven-

Nějaký hoch s velkýma ušima hrabe v písku lopatou; má dřavé boty, kalhoty na kolenu rozbité, leč přes to cítí odvahu urážet; jistě má svou domácnost a rodiče.

„Co mi chceš?“ povídá Tonda.

A kluk zase:

„Honzo, to mrzne, vid’?“ Naráží patrně na Tondův veliký kabát.

„Drž hubu!“ odpoví Tonda.

Kluk znovu totéž:

„Honzo, to mrzne, vid’?“

Tonda se dívá, kde by zvedl kámen. Ale písek všude. Přece musí potrestat toho posměváčka. Ještě jedno zvolání a Tonda se víc už neovládá. Vytáhne z kapsy řepu a — bác jí do kluka. Ten chce se chránit lopatou, leč marně — dostal řepou do žaludku, Nářek. A Tonda:

„Patří ti to!“

A už nohy na ramena.

V pražkém parku sedá nad vodou a jí svou řepu. Lituje druhé a zlobí se znovu na malého ničemu. Leč jakáž pomoc: nic jiného právě po ruce nebylo...

Potom se koupe s jinými dareby. Běhá po písku, zahrabává se v něm do půli těla a zase potom: hop do vo-

kovský kostel habešský. V polovici týdne přišly zprávy o zahájení velké ofensivy gen. Grazianiho na jižní frontě. Vojska rasa Desty kladla Italům houževnatý odpor. Podnikala neohrožené útoky na postupující kolony tanků a obrněných automobilů, podstupovala hrdinné bodákové útoky; posléze však byla zdolána početní i technickou přesilou nepřítelů a dala se na ústup. Ztráty Habešanů se Italy odhadují na 4000 osob. Podle úředních zpráv Italové dosud postoupili do hloubky 120 km na severozápad od Dolo. Je to nesporný první velký vojenský úspěch Italů v Habeši.

Ženská hlídka.

Milá čtenářko.

Před chvílí jsem dostala „Hlas Volyně“ a sotva jsem přečetla úvodník Václava Švarce „Lidem dobré vůle“, hned Ti musím napsat, jakou na mne působil (asi se domýšlíš jak přišel ní k chuti). Píši s těžkostí tím více, že mám pocit, jako bych mluvila do vzduchu — snad proto, že nejsem jista, zda odpovídáš na můj poslední dopis.

Tak co říkáš tomu článku z první stránky?

Já jsem přímo bezmocna. Bezmocna proto, že nemohu zapřít pravdivost těchto slov. To víš, s jakou satisfakcí řekla bych: to není pravda a vyvrátila bych tu celeu odůvodněnou námahu. Ale pouhou zlostí a snad také skroušeným přiznáním se k vině nezlepíme náš stav. Můžeme učiniti ohromnou změnu, ale to povídání kde, co a jak, to si prozatím odložme — až nás bude více, (když jen někdo z přesvědčení chce dobře činiti, tu vždycky nalezneme možnost využití svo-

dy. A tak až do západu slunce. Ustroj se poslední za ostatními a táhne přes most do města. Je už pozdě, teď k jídlu se už nikde nic nenajde. Nezbyvá než vydržet do zítřka. Zítřka mužná bude lépe. Na dvoře před světničkou Žilinských čeká, až bude temná noc a topič se uloží spat.

Tonda se ho bojí...

Když posléz vše ztichne, opatrně jako myška vplíží se do svého koutku. Je mu strašně líto těch čtyř knoflíků, jež prohrál. I řepy mu je líto. Má hlad. Včera za celý den snědl několik padavek. Nemůže usnout. I srdce se mu svírá při pomýšlení, že jiní chlapi mají rodiče, nebo aspoň matku, a on že nikoho nemá. Ach, tak u stolu jíst chleba s máslem a pít z bílého šálku kávu... Mítí rodiče, rodiče mít...

...A hned nad ním v prvním patře stojí mala postýlka a na ní hoch tak starý jako Tonda převrací se s boku na bok a také nespí. Není hladov, nikoli. Když ho zavolali k večeři, schválně nechtěl jísti. Na zlost rodičům. A proč? Vyběhl si na Leščínskou; tam byli jiní chlapi; v běhu

Spolkový věstník.

Z Kvasilova.

Sbor dobrovolných hasičů v Kvasilově pořádá dne 26. ledna 1936 r. v sále p. J. Ducháčka Výroční hasičský ples. Začátek v 20 hodin.

Z Hlinska.

Sbor dobrovolných hasičů v Hlinsku pořádá dne 2. února 1936 r. Společenský ples. Sál p. Ant. Červenky.

Hlinská tělocvičná jednota SOKOL pořádá dne 15. února 1936 Sokolskou akademii. Sál p. Ant. Červenky.

Z Rovna.

Odbor České Matice a těl. jenota Sokol v Rovně pořádají v sobotu 1. února 1936 v 21 hod. maskarní ples ve spolkových místn. stech v ul. L. Gjonow 4. Na neděli 16. února připravuje se tamtéž tělocvičná akademie s taneční zábavou. Všecky příznivce k hojně návštěvě zve

Zábavní výbor.

jich schopností).

Na začátek naší „ženské hlídky“ poukazují na konkrétní čin: pomnožme řadu čtenářů a odběratelů. Ať naši páni mužové, otcové atd. nemají práva říci, že náš ruch končí štěbetáním a že schází mu pravý základ. Tak jen energicky vezměme se do díla: nejsi-li dosud odběratelkou H. V., rychle pošli administraci svoji adresu. Vždyť to nedá mnoho práce — kou ek papíru a třebaš staré, rozskřípané pero nezávisí na tom jak, jen aby to šlo rychle. A nezapomeň pochlubit se tím svoji známé, abys jí také povzbudila.

Jen, prosím Tě, nenamítej, že ne-

skáksii jeden přes druhého. I on se připojí. I on, „domáčního pána syn“, s pobáhlky... Rodiče mu to zakázali... Kladi mu na srdce, že jest něčím více než ti... Ale což jemu o to?... Kde je veselo, tam jsou i kamarádi. Uličníci skáčí přes sebe „kozu“, i on skáče a „kozu“ dělá. A skákal nejvýše, výš než Kurka, zlodějův syn, jehož otec sedí už rok v žaláři. Vždyť Kurku všichni nad Vislou znají...

Ša tamtudy žena truhlářova ze sousedství. A hned žalovala matce:

„Milostivá paní, jak to vypadá, mladý pán pohromadě s takovými uličníky...“

A matka synka ostrými domlouvami kárá...

„Povím to tatínkovi,“ hrozí.

„Ne tak pověz,“ odpovídá klučík.

Nu a — skončilo to špatně.

Chlapec jest tedy rozhněván a rozlitosněn. Což si nesmí hrát?! A nyní leží a vzdychá, Jak bylo by dobře, kdyby byl volný a neměl žádné rodiče, myslí si sám pro sebe...

O, to by se mu hrálo...

... Život počíná s lidmi hrát od malého děcka, hrát — někdy kruté, leč vždycky nehezky...

máš peníze ani na ty nejdůležitější potřeby. Tak aspoň napiš nám, co je pro Tebe důležitější, než snaha o naše regionální spojení. Možná podaří se nám pomoci Ti, abys mohla stále udržovat s námi styky.

Tvoje oddaná přítelkyně
A.

Teď pár slov pro Váš, Vážení Pánové:

vůbec nechceme zdůrazňovat svoji samostatnost tím, že bychom odmítaly vaši radu a pomoc. Ovšem, máme k Vám velkou prosbu: máte v rodině ženy, které snad nemají čas na sledování běžných sprav; řekněte jim o naší „ženské hlídce“ a trochu jim doďte ducha a odvahy k uveřejnění svojích myšlenek. Prozatím jest to oheň na střeše, uvidíme, co bude dál.

Snad také Vy mohli byste spěšití náš koutek?

Ve jménu všech čtenářek děkuji za vaši ochotu.

A.

Dopisy.

Naše Česká Matice školská a „Hlas Volyně“.

Že jsem tyto dvě instituce postavil k sobě, stało se jedině proto, že nám stejně obě prokazují veliké a někdy málo námi doceňované služby a že v poslední době se o obou ví, jak těžce zápasí v bouři neutěšeného života o svou existenci. Bohužel, je mnoho takových krajanů, kteří mají za to, že Matice je potřebná jen těm obcím, které nemají státní školy, což také

podle veškerých sbírek na Č. M. Š. částečně možno poznat; ty obce, kde jsou školy státní většinou méně přejí Č. M. Š., než ty, v nichž jsou školy mateční. Někteří krajané, kde mají školy mateční, věci také dobře nerozumí, na př., myslí si, že kdyby nebyla u nich škola mateční, soukromá, na kterou musejí platit a sami ji vydržovat, že by dostali školu státní — polskou. A to nevědí, že státní školy, ať polská neb česká, vyžadují jistý počet dětí, a proto nemají-li v takové obci potřebný počet dětí, zajisté místo soukromé polské je pro ně a pro nás všechny užitečnější „škola česká“. Některým krajanům se zase zdá Č. M. Š. vůbec nepotřebnou a proto na ní také nikdy nic nedají. Většina již však pochopila nutnost existence Č. M. Š. a počítám, že v nedalekém čase musíme pochopit nutnost existence Matice všichni.

Dnešní světová krize dovedla tak porovnat všechny rolníky ať zámožnější nebo chudší, že jim za jejich celoroční práci zbývá všem stejně, totiž nic. Zámožnější mají velký příjem, také ale velké výdaje. Rozdíl mezi námi je arciž malý, ale přec jenom je, na př.: každý rolník ať zámožnější či chudší, který předplácí a čte jeden i více časopisu, vypadá jako by ze sebe shodil drsný všední rubáš neznalosti a nevědomosti vedle toho, který vůbec nečte, a zároveň vidíme, byť i takový člověk obětoval slušný peníz za tyto časopisy, přec při všem tom tak těžko nepřežívá dnešní hospodářskou tíseň jako ten, který ždímal peníz, aniž by kdy grešli obětoval na

nějakou četbu. A třeba onen skrblik se muohdy snažil dovědět mnoho věci od toho, který čte, přec jenom zůstává pozadu. — Proč to tedy tak je? Proč nemůžeme npř. „Hl. Volyně“ číst všichni?

A právě proto, kdy se jedná o zvelebení, rozšíření onoho našeho časopisu, měl by každý mít přístup k tomu, aby mohl přispět pomocí svou, byť i malou, na tak velikou věc, jako je náš jediný list v Polsku. — Jakým způsobem to je možné? — Předně třeba říci, že tu nejde o to, aby snad některá osoba vstupem do nového „Vydavatelského družstva“ chtěla z onoho podniku hmotně těžit, aneb že by chtěla dělati nějaké své rejdy proti dosavadní „Vydavatelské společnosti“, ale jde o zdokonalení časopisu. Víme, že na takovou věc jsou potřebné vždy a všude peníze. Tož jak je sebrat — jak by to nejlépe šlo?

Moje mínění je toto: Udělali podily co nejnižší — myslím 5 - 10 zlotých jeden — a kdo by si přál, měl k tomu možnost a ovšem také porozumění, mohl by si ovšem podílů vzít po případě i 100. Do takové organizace by měl každý přístup, zvýšil by se počet odběratelů — to je jedna dobrá stránka mého projektu a za druhé, naše čl. menšina v Polsku by ukázala nejenom našim krajanům v naší staré vlasti, ale i všem těm, kteří síly naše podceňují, že nejsme zde v Polsku na tak nízkém stupni, že nespíme, ale že ze všech sil své nejhlavnější instituce řádně a s uznáním podporujeme.

Josef Salák.

56.

potom uleví... (Ženské odejdou.)

Frantík: Rozumím ti, Jeníku. To náhlé zklamání...

Jeník: Oh, proč nejsem dnes na místě Fed'ky, jemuž skoro závidím.

Frantík: Co to mluvíš, Jeníku, vzpamatuj se. Uplyne čas, zapomeneš...

Jeník: Snad... Ale musím ji ještě jednou spatřit, aspoň uslyšet její hlas, že je spokojena, že je šťastna a pak — pak se vrátím opět k Vám.

— Opona. —

PROMĚNA.

Světnice u Bedrníků.

Stoly zastaveny koláči, láhvemi, v koutě bečka piva.

V ý s t u p 1.

Kazbunda, Joska Vomáčka, Maryna.

Kazbunda (nalévá z bečky): Nu napij se se mnou, kamaráde z mokré čtvrtě, slyšíš?

Vomáčka (opilý kymácí se podle stěny): Co co co? B!bl!bl...

Maryna (upravuje stoly): Strejčku Kazbundu, nechto ho, ten už má dost.

53

pak mne chtěl tímto nožem probodnout, zde jsou důkazy.

Nikifor (prohlíží Fed'ku): Tak se mi zdá, že tohoto ptáčka už dávno hledáme... Nu, těš se! Sibiř tě jistě nemine. (Poutá ho.)

Fed'ka: Aby vás čerti... (k Jeníkovi). Tentokrát jsi na mně vyžrál podruhé mi však neujdeš!

Jeník: Je pozdě Fed'ko! Dobře víš, co tě čeká. Nikifor: Z našich rukou již neuklouzneš. Marš! (Odvádí zajatce).

Fed'ka ve dveřích: Však my se ještě setkáme, ale pak běda ti! (Odejdou.)

Klásková: Chvála Bohu, že je tomu konec.

Zofa: Hrozné jsem se polekala.

Frantík: Co tobě, ale Jeníkovi tuhle šlo o kůži.

Rajsina: A to všechno jen k vůli mně. Já jsem příčinou toho neštěstí.

Frantík: Za to budeš mít Rajsino od Fed'ky jednou pro vždy pokoj.

Jeník: Fed'ka už svou úlohu dohrál. To byl jeho poslední výstup.

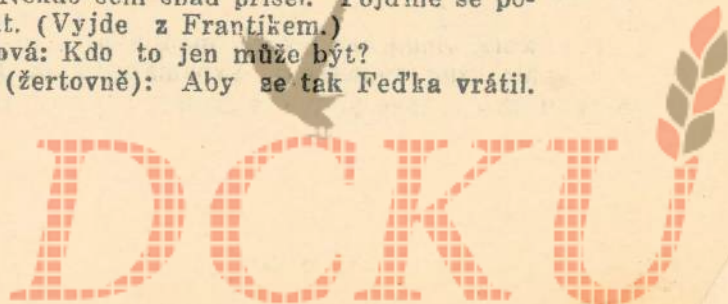
Frantík: Smutně skončil, opravdu smutně.

Klásková: Čím kdo zachází, od toho schází — je staré přísloví. (Klapnou dveře.)

Zofa: Někdo sem snad přišel. Pojďme se podívat. (Vyjde z Frantíkem.)

Klásková: Kdo to jen může být?

Jeník (žertovně): Aby se tak Fed'ka vrátil.

Z chme'ného trhu.

Z Kvasilova.

V posledním týdnu lze pozorovati živější zájem o volyňský chmel. Bylo prodáno několik partií po 40 zlotých za 50 kg. Dnes nabízejí obchodníci i 50 zlotých, producenti jsou ale zdrženliví v prodeji. V minulém týdnu jedna firma lublinská koupila větší partii chmele prima za 72 zlotých 50 gr. za 50 kg.

Ze žatce.

Poptávka po žateckém chmeli trvá nezměněně dále. Hledají se pro domácí potřebu levné chmele, pro cizinu pak prima zelené zboží, za něž se platí kol 1.500.—Kč. Zdrženlivost vlastníků chmele na venkově je větší než na místě v žatci. Obchod zejména dodávající do tuzemských pivovarů nechce však vyšší ceny povolit. Ceny jsou dále pevné a dnešní cenový záznam žateckého chmele jest

od Kč. 1.300.— do 1.550.— za 50 kg.

Zásoby chmele u pěstitelů podle posledního šetření nečiní v českém obvodu žatecká ani 2.800 c. c., v celé oblasti nepřekročí 8000 c. c.

Veřejná známková chmele v žatci ověřila a vyexpedovala do dneš 33.450 žoků čisté váhy 75.765 ctů a 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

Ceský odbor Jednoty chmelařské
v žatci.

Různé zprávy.

Řekové opouštějí sovětské Rusko.

Do Soluně připlulo v těchto dnech se sovětským parníkem „Gruzia“ několik desítek řeckých rodin ze sovětského Ruska, kde z tamního půl milionu Řeků dnes asi 150 000 osob požádalo sovětskou vládu o povolení k vystěhování.

Mléko při bouřce.

Nemožno ovšem dáti absolutní odpověď na otázku, proč se mléko při bouřce sráží, nýbrž jen ukázati na analogii tohoto pochodu s jinými. Mléko je t. zv. „koloidním roztokem“, t. j., nejsou tu částky tak rozpuštěny jako třeba sůl ve vodě, ale přece tak drobné, že procházejí každým filtrem. Pod vlivem se tyto částičky, koloidy, tuku sbalují více méně ve vločky. Při bouřce ovšem jsou vlny nejružnějších délek a proto je stahování obzvláště patrné.

Letadlo v kufru.

V sovětském svazu bylo vyrobeno plachetní letadlo, které váží jen 42 kg a které je možno uložit v pokoji. Letadlo bylo konstruováno P. I. Grochovským z Experimentálního ústavu komisiáru těžkého průmyslu. Na ústředním moskevském letišti byly vykonány s plachetním letadlem, které bylo přineseno v kufru, úspěšné zkoušky.

Pivo v konzervách.

Z Bruselu hlásí pivovarský časopis (Le petit Journal de Brasseur), že ve Spojených státech byl s úspěchem zaveden prodej piva v konzervách. Ušetří

se tím oproti lahvím pro dopravu asi 50 proc. na váze a nejméně 60 proc. na objemu. Protože pivo není vystaveno světlu, jako v lahvích, stačí mnohem kratší pasteurisace. Také prodej je jednodušší, konzerva se po vypití prostě zahodí. Tím odpadají náklady s dopravou a uskladněním prázdných lahví, které jsou u lahvového piva dosti značným zatížením.

Žhavá pila.

Pro práce ve dřevě byla vynalezena nová pila, která vlastně ani pilou není. Je to drát upevněný v izolující rukověti a žhavený elektrickým proudem. „Zakusuje se“ do dřeva snadno a naprosto tiše. Lupenka zůstane asi odkázána jen na venkov, kde řezbáři nemají dosud elektrického proudu.

Nové hodnosti a uniformy v sovětské armádě.

Pět nových maršálů v sovětské armádě bude mít sv u vysokou hodnost vyznačenu velkou zlatou hvězdou, vyšítu na rudých výložkách a na rukávě. Podobné distinkce bude mít také velitel I. kategorie (komandarm), jeho hvězda bude však bez rudého podkladu. Na výložkách bude mít čtyři emalové kosočtverce. K misař I. kategorie, zastupující v armádě komunistickou stranu, bude mít odznaky stejné jako komandarm, avšak na výložkách barvy malinové, černé lemovaných. U řadových důstojníků jsou hodno ti vyznačeny takto: plukovník má na výložkách 3, major 2 a kapitán 1 čtyřúhelník, na rukávě úhelník z červeného sukna; plukovník Luđe

54

Klásková: Ježíši, vy dovedete ale člověka polekat.

Rajsina (nahlédne do dveří): Nějaká žena.

V ý s t u p 13.

Frantík, žofa.

Frantík (mává dopisem): Těš se Jeníku, máš tu dopis.

Jeník (vzrušen): Jakým způsobem, teď—večer.

Žofa: Prý ho listonoš nechal ve dne u sousedky, nu a vzpomněli si až teď, večer.

Klásková: Stále jste čekal dopisy, tak ho konečně máte.

Jeník: (Roztrhne obálku, čte.)

Klásková: Pojdte děti spat, až si pan Jeník nerušeně přečte, co mu z domova píše. Zítra nám to poví. Dobrou noc! (Všichni se chystají odejít, v tom Jeník zaúpí, klesne na židli u stolu, dopis vypadne mu z rukou).

Jeník: Spravedlivý Bože!

Všichni: Co se stalo? (Zmatek.)

Klásková: Žofa vodu, rychle vodu!

Frantík: (Sebere dopis čte, smutně kývá hlavou.)

Žofa: Snad pro lékaře, maminko?

Rajsina (soucitně): Vzpamatujte se Jeníku.

55

Jeník (tupě zfrá kolem, levicí rozcuchá vlasy): Zrazen, opuštěn! A byla mi vším na světě... (V křečovitém záchvatu zoufalství tluče hlavou o stůl.)

Klásková Tedy tak? Nu to jiná...

Frantík (stranou čte): Milý Jeníku! Již dávno chtěla jsem ti o Lidušce napsat, nechtěla jsem ti však působiti bolest. Hned ve žních viděla jsem ji na poli v úruči Vaškově, nu a to vše vedlo k tomu, že budou mít za dvě neděle po Václavu veselku.

Žofa: Ta neděle zítra mine.

Klásková: Ubohý hoch!

Frantík: Nic si z toho nedělej, za jednu deset, a lepších než ona..

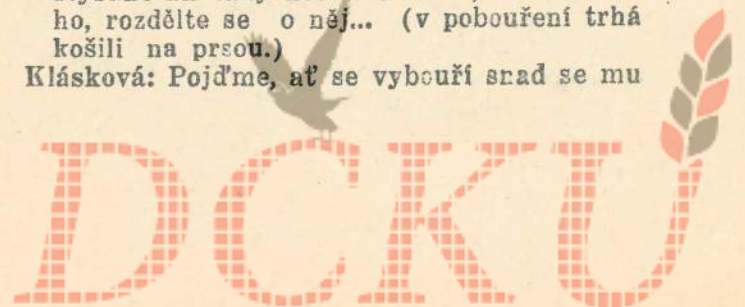
Jeník (vyskočí): Podváděla mne s tím Zrzoumem, oh, pomstím já se oběma — jemu za to, že děda a otec ožebračili, a jí jí...

Klásková: Nemluvte o pomstě, pane Jeníku. Taková holčice nestojí za to... S takovou byste štěstí nadošel.

Frantík: Upokoj se. Štěstí je někdy hodně vr.kavé.

Jeník: Nestojím o ně! Ukradli mi je — navždy zmizel klid mé duše. Jenom to srdce ztýrané mi tady nechali. Nate, vezměte si ho, rozdělte se o něj... (v pobouření trhá košili na prsou.)

Klásková: Pojdme, ať se vybouří snad se mu

míti úhelník ovrouben zlatým páskem. Starší poručík má tři čtverečky a tři rudé úhly na rukáve, mladší poručík dva. U nižších velitelů jsou hodnosti vyznačeny trojúhelníčky. Také mužstvo dostane nové čističky a uniformu. Soukenné čapky budou asi stejného, okrouhlého tvaru, různobarevné okraje budou určovat druh zbraně. Tak pěchota bude mít čapky malinové, jízda modré, dělostřelectvo černé. V poli se bude nosit přílba a „lodička“, kterou letci budou nosit stále. Pláště jezdecká a dělostřelectva, dlouhý „šinel“, se bude zapínat z vnějšku spon-

kami. Pláště ostatních útvarů armádních budou kratší, se dvěma řadami knoflíků. Vysoké boty se budou nosit jen v poli.

Svědkové ojedinělého přírodního úkazu.

Velmi často se píše o zmizení toho neb onoho ostrova v Tichém oceánu — avšak téměř nikdy se nedočítáme o objevení se ostrovů nových. A přece tento vzácný přírodní úkaz se udál minulý týden, a to dokonce před čertnými svědky. — V minulých dnech americký parník, náležející velké ame-

rické filmové výrobní společnosti, křičoval poblíž japonského ostrova Iči-gati-Čima. Při natáčení filmový operátor pojednou zpozoroval na obzoru černý pás, zdávající se vycířovati z vln. Aniž by ustal natáčet, upozornil na tento zvláštní úkaz. Členové výpravy se nejprve domnívali, že jde snad o ostrov, který dříve ušel jejich pozornosti, avšak když kapitán prohlídl mapu, zjistil, že žádný ostrov na ní nebyl zaznamenán. — Údiv všech se však stupňoval, když pozorovali, kterak černý pás se stále zvětšuje a vzrůstá nad vlny. Za krátko bylo konstatováno, že jde v pravdě o „zrození“ nového ostrova, čehož všichni byli svědky, a jehož břehy se tyčily již dvacet metrů nad mořskou hladinou. — Je to po prvé v dějinách lidstva, co podobný přírodní úkaz byl od samého počátku pozorován — a zvláště filmován!

CENY OBILÍ.

Záznam 18.I. soukromého obchodu — zač kupuje.

Žito	zl. 1.65	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 2.85	„
Ječmen	„ 1.65	„
Oves	„ 1.65	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ —	„
Řepák	„ 6.50	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ —	„
Mák	„ 9.00	„
Jetel	„ 85.00	za 100 kg.

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisionní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků Žirardovských závodů jako: plátva lněná a bavlněná, brezenty a j.

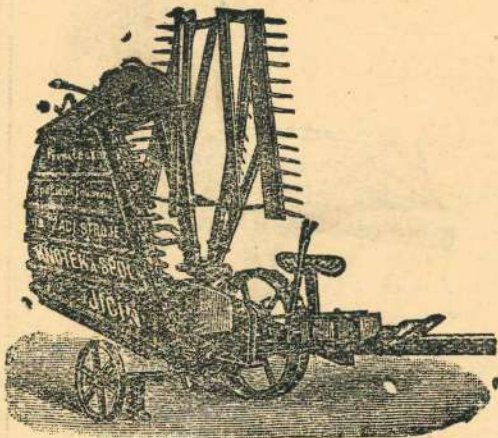
Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

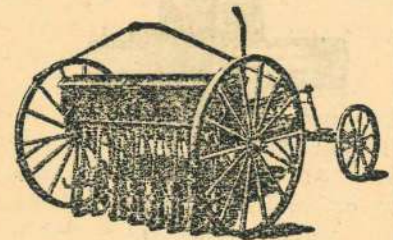
Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských facon. a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, marmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

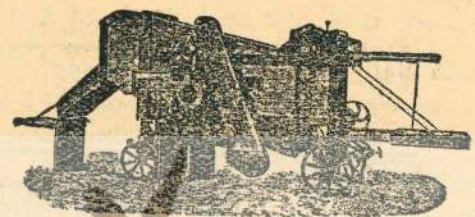
Následkem likvidace skladu—vyprodáváme!!

Prima české stroje

úplně nové, rovněž i zánovní, vyprodáváme pokud zásoby stačí za KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

DOKU

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

Celé Volyni jsou známa nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru — „SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Pozvánky

na plesy a i.
levně a dobře
zhotoví

tiskárna

„Hlasu
Volyňě“

LATARKI BATERJE ŽARÓWKI

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ) ul. 3. Mája 149

dodá Vám levně a na výhodných podmínkách:

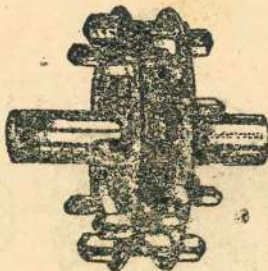
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä C H E R“. a také UNIA dřívě „WIENTZKY“ řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čističí mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výrobky SPÓŁKI AKCYJNEJ EKSPŁ SOLI POTASOWYCH. LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trýbkový „P A T R I A“ různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevněji a nejvýhodněji koupíte ze skladů a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým mazáním a s OLEJOVOU LÁZNI za ceny bezkonkurenčně nízké.

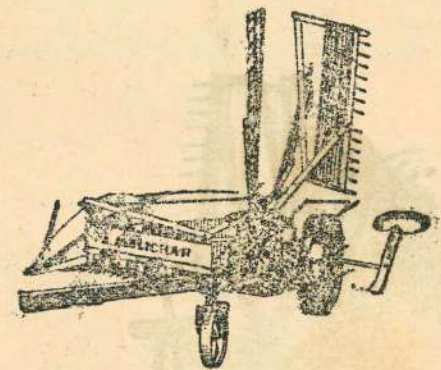

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG,
MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Zastoupení světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów. Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a j. výrobky stát. tov. dusíkatých látek W MOŚCICACH I CHORZOWIE

SUPERFOSFAT.

Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce. Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem

Českého Hosp. Družstva

v Rovně jest dodati Vám nejlevněji a nejvýhodněji zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Ziolbunov, u p. Alexandra Kholá. Luck, ul. Piłsudskiego 65. Dům V. Zemana.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

Konto v P.K.O. č. 82034.

žádejte informace.

Adresa redakce a administrace: Kvasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednu. V předu o 50% draže. Při delší inserci značná sleva.

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY